

[Waldorff]

forpligtet til at levere en del af olien til anden side, eller at staten stilles over for erstatningskrav, fordi ilandføring af al olien gennem rørledning indebærer ophævelse af kontrakter, som er indgået til anden side.

Denne vanvittige situation er et resultat dels af den oprindelige koncession, som giver A. P. Møller alle rettigheder, dels af mangel på vilje til at gribe ind over for A. P. Møller, som alle senere regeringer har lidt af.

Det er imidlertid ingen undskyldning for den nuværende regering, som kan være sikker på et parlamentarisk flertal for en ekspropriation af Nordsøressourcerne, hvis den selv ønsker det.

Besvarelse (8/9 80):

Energiministeren (Poul Nielson):

Ifølge de oplysninger, der foreligger for mig, har de omtalte kontrakter en løbetid på maksimalt 18 måneder og vedrører olieproduktionen fra Gormfeltet, der sættes i produktion omkring årsskiftet 1980-81.

Da en olierørledning tidligst kan være færdig i 1983-84, ændrer kontrakterne ikke grundlaget for regeringens beslutning om at søge en olierørledning fra Gormfeltet til Fredericia anlagt.

Spm. nr. 1231

Til *justitsministeren* (29/8 80) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren oplyse, hvilke større bysamfund der i 1980 efter kontortids ophør ikke kan komme i personkontakt med politiet, men får svar af en automatisk telefonsvarer?«

Begrundelse

Justitsministeren har ifølge en udtalelse til Berlingske Tidende fra den 28. ds. sagt, at han ikke ønsker at drøfte en udvidelse af politiet, og har tidligere i en udtalelse til Jyllands-Posten hævdet, at den rationalisering, som politiets arbejde har gennemgået, har sikret befolkningen en tilfredsstillende politibetjening.

Den private overvågning af gågaden i Høbro, iværksat af de handlende, for at de kan undgå ødelæggelser og hærværk af butikkerne, oprettelsen af de mange private vagtværn

og nu sidst det forhold, at en statsinstitution, DSB, vil oprette eget vagtkorps for at undgå hærværk i tog og på stationer, tyder på, at ministeren ikke har ret i, at politibetjeningen er tilfredsstillende.

Rationaliseringen af politiets arbejde kan formentlig heller ikke i sig selv begrunde ministerens optimisme.

Rationaliseringen har jo bl. a. medført, at en række politistationer er nedlagt sammen med ophævelse af en række stillinger som landpolitibetjente. En del af de bevarede politistationer lukker desuden ved kontortids ophør.

Oplysninger om, hvor mange af vore provinsbyer det drejer sig om, vil være givende for en realistisk diskussion om betjeningen af befolkningen og vil sammen med den kendsgerning, at antallet af polititimer pr. indbygger siden 1950 er faldet med 15-20 pct., forhåbentlig kunne føre til en nyvurdering.

Besvarelse (8/9 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Forud for politikredsreformens gennemførelse i 1973 var omkring 2 mill. indbyggere bosat i områder, der ikke var dækket af ordenspolitipersonale på døgnvagt. Der var således i 21 politikredse hovedstationer for ordenspolitiet, som alene havde åbent en del af døgnets timer.

En af hovedbegrundelserne for at ændre de tidligere politikredsgrænser var bl. a. ønsket om at skabe en politikredsstruktur, som gjorde det muligt at dække det meste eller om muligt hele landet af politistationer med ordenspolitipersonale på døgnvagt.

I dag er således hele landet dækket af et net af ordenspolitistationer, som er bemanded alle årets dage eller alle døgnets timer, en ordning, som efter justitsministeriets opfattelse ikke ville have været mulig uden den gennemførte kredsreform. Den nævnte døgnvagtbetjening udføres i 49 kredse af kredses eget personale, medens døgnvagtbetjeningen i 5 politikredse fungerer gennem samarbejdsaftaler med tætvedliggende større politikredse.

Der er endvidere gennem 000-alarmordningen – som bør benyttes ved hastende henvendelser til politiet – sikret, at befolkningen i alle dele af landet til stadighed kan komme i direkte kontakt med politiet. Som en yderli-